

RZEMYCZEK (7) *sb m*

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w rzemyk oraz -ek).

sg N rzemyczek (2). ◇ G rzemyczka (3). ◇ A rzemyczek (1). ◇ pl G rzemyczk(o)w (1).

Sł stp brak, Cn s.v. rzemyk, Linde bez cytatu s.v. rzemyk.

Dem. od „rzemyk”: wąski pasek ze skóry, służący zwykle do związywania czegoś; corrigia Murm, BartBydg, Vulg, PolAnt, Cn (7) : Murm 155; Corrigia, rzemyczek, knafflyk vel wstągy BartBydg 36.

[Przysłowie: aż łye wedle łtárey przypowieści/ názbyt przeciágniony rzemyczek więtz przerwie LorichKosz 129 (Linde w cytacie s.v. przeciágnąć).]

Zwrot: »rozwiązać rzemyczek u bota; rozwiązanie rzemyczka« = solvere corrigiam Vulg [szyk zmienny] (3;1): Myał też [Jezus] boty v ktorich obawiał łie łan krzćicyel rzemyczkow rozwyęzić. GliczKsiąż G6; A kazał [Jan Chrzciel] ták mowiac: Przydzie mocnieýzy niźli ła po mnie: Ktoremum ła nie łeft godzien vpaddłfy rozwiązić rzemyczká v botow łego. Leop Mar 1/7, Ioann 1/27; LatHar 213.

Wyrażenie: »rzemyczek u bota« = corrigia calceamenti Vulg, PolAnt [szyk 3:1] (4): [Mówi Abram do króla Sodomy:] łż ła z tych wšytkich rzeczy ktore łą łwoie/ od łamnieýzey nitki aż do rzemyczká v botá/ łic od łiebie wziąć łiechcę BibRadz Gen 14/23. Cf Zwrot.

*Cf **RZEMYSZCZEK**, RZEMYSZEK*

ECB